

ACTA

D I P L O M A T A

GRAECA MEDII Aevi

SACRA ET PROFANA

COLLECTA EDIDERUNT

FRANCISCUS MIKLOSICH ET IOSEPHUS MÜLLER

VOLUMEN QUARTUM

VINDOBONAE

CAROLUS GEROLD

MDCCCLXXI

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ACTA

DIPLOMATA

MONASTERIORUM ET ECCLESiarUM
ORIENTIS

SUMPTUS PRÆSENTIBUS CAESAREA SCIENTIARUM ACADEMIA VINDOBONENSIS

COLLECTA EDIDERUNT

FR. MIKLOSICH

PROF. UNIVERSIT. VINDOBONENSIS

ET

IOS. MÜLLER

PROF. UNIVERSIT. TAUBIENSIS

TOMUS PRIMUS.

ΧΑΡΑΛ. Ι. ΣΠΑΝΟΣ
ΥΠΟΚΡΑΤΟΥΣ Ψ
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΑΝΕΥΥΙΩΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΧΑΡΑΔΑΜΠΟΥΣ ΣΠΑΝΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ
ΣΕ 300 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΚΑΙ ΗΡΙΘΗΜΕΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Huius libri excerpta sunt exemplaria trecenta.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

PRAEFATIO.

Ianu quartum collectionis nostrae documentorum byzantinorum volumen in lucem prodit, quo seriem actorum ad coenobia ecclesiasque graecas spectantium exordimur. hanc vero seriem, tum propter documenta quae continet antiquissima, tum propter rerum gravitatem et copiam maximi momenti futuram confidimus, praesertim si id bene cesserit, quod alter editorum praestare constituit: est nemp̄ ei in votis eas regiones, quas olim imperatores byzantini tenuerunt, adire atque monumenta colligere, quae inedita ibi extare scimus.

Interea in hoc, quod nunc emittimus, volumine tres coëgimus codices diplomaticos (sive, ut aiunt, diplomataria), qui dispersi in tribus bibliothecis prae caeteris rerum delectu se commendare videbantur. quorum primus est codex coenobii S. Mariae Deiparae in monte Lembo apud Smyrnam, qui nunc signatus numero CXXV inter codices graecos historicos Bibliothecae Palatinae Vindobonensis asservatur. quomodo hic codex comparatus et quanti sit pretii, Nesselius exponit in Catalogo Bibliothecae Caesareae Manuscriptorum, parte V. pag 174. „centesimus vigesimus quintus codex manuscriptus historicus graecus est membraceus, pervetustus et optimaē notae, in quarto, sed difficilis lectu et

in principio atque alibi mutilus, constatque nunc foliis ducentis triginta quinque, et ab Augerio Busbeckio, ut ipse solita propriae manus inscriptione testatur, olim fuit comparatus Constantinopoli. continentur eo diplomata cetera pertinentia ad originem, incrementum, privilegia, donationes et contractus liberi imperialis monasterii beatissimae Virginis Deiparae in monte Lembo apud urbem Smyrnæ. dignissimus profecto est totus hic præstantissimus codex, ut a capite ad calcem diligentissime perlustratur et omnia eo comprehensa diplomata a verbo ad verbum studiosissime perlegantur et accurate considerentur. quod licet absque magni laboris tædiosa longitudine non poterit fieri, eam tamen molestiam utilitas inde proventura abortim compensabit, postquam res ipsa testabitur, tam profanam quam ecclesiasticam imperii orientalis historiam beneficio istorum diplomatum incredibiliter illustratum iri et quidem potissimum respectu chronologiae aliarumque historicarum circumstantiarum, quae iam memoratis diplomatibus fideliter insertae sunt. minime etiam dubium est, quin hic ipse codex olim in ipso monasterio apud Smyrnæ conscriptus et ad perpetuam memoriam ibi adservatus fuerit“.

At si hunc codicem integram evulgando laborem (quem fortasse improbum licet appellare) aequo animo suscepimus, una in re a Nesselii consilio discessimus. nimirum documenta quidem eodem prorsus ordine, quo in codice extant, edidimus, verum abstinuimus ab iis donationum, venditionum et permutationum formulis ubique repetendis, quas fere stereotypas dixeris. quod a nobis recto factum esse arbitramur.

Secundum in volumine locum obtinent documenta ad coenobium Sancti Pauli in Monte Latro apud Miletum pertinentia, quae forte inter miscellaneos codices Bibliothecae Vaticanae deteximus et, invitis custodibus, transcripsimus. est vero codex urbinas, signatus Nr. LXXX, chartaceus, saeculo XV. exaratus, valde aqua vitiatum et ideo, ob evanidam atramentum, lectu difficilis. quae vero lacunae in editione nostra occurrunt, monent de iis loci, in quibus textum legere omnino nequivimus. alienum a re est singula recensere varia de variis argumentis opuscula, quae codice vaticano continentur.

sed non licet silentio praetermittere, exiguam partem Actorum Patriarchatus Constantinopolitani, quae in primo collectionis nostrae volumine edidimus, in eo pariter exhiberi. Nam vero in exemplari vindobonensi desideratur initium primi documenti voluminis primi (cod. hist. gr. XLIII.), gratulati igitur vobis sumus, quod in vaticano extare invenimus. ita factum est, ut lacunam voluminis primi explendi causa id initium documenti, quod legitur codicis folio 202b—203a, hic addere possimus.

Ἐπόμνημα γεγονόσ τοῖς μοναχοῖς τῆς περὶ τὴν
 δύοσιν ἐν τῇ Βαγενεσίᾳ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ
 Μεσοποτάμου.

“Ὅρια μὴ μεταίρειν τοῖς αἰώσι, γραφικῶς εἰπεῖν, συμπαρακτεινόμενα καὶ οἷς χρήσασθαι τοὺς πατέρας συμβέβηκε, ἅτε καὶ καλῶς θεμένους αὐτὰ, τῶν εἰκότων ἂν εἶη καὶ τῶν σφόδρα μάλιστα ἀναγκαιοτάτων. μὴ γὰρ διὰ τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἄρχειν λαχοῦσιν ἢ καὶ ὄλως τεταγμένοις ἐν ὑπηρεταῖς εἶναι θεοῦ, ἀλλ’ ἔτι καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἷς πλοῦτος ὄνομα τὸ Χριστοῦ, τὸ ἀπαρακοίτητά τε καὶ ἀμετακίνητα κείσθαι ὀφείλεται· οὕτω καὶ γὰρ τὸ τῆς εἰρήνης καλόν, ἦν ἀπὸ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν θεῖον κεκληρώμεθα κληρος, ἄσυλόν τε καὶ ἀναφαίρετον τηρηθήσεται καὶ πᾶσιν εὐσιθάθεια ἔσται διηνεκῆς καὶ γαλήνη θεοφιλῆς καὶ ὁμόνοια. τῆς τοίνον καθ’ ἡμᾶς ἀγιοτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπερβλησάσης δικὴν σωτηρίου καὶ ἀενάου πηγῆς καταχοῦ τὰ σωτικὰ ὑπετάγματα καὶ ὑπὸ τῶν, οὖς αὕτη προβάλλεται, ποταμῶν ζωηρόττων καὶ θεῶν ὑδάτων τὰ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἐκκλησιῶν ἀρδευούσης πρόσωπα καὶ τοῖς τούτων ζωτικοῖς τε καὶ ἀλλομένοις εὐφραινούσης ὁρμήμασι τὰς ἔπη ποτὲ εἰσὶ πόλεις συστήματα φημι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντλουμένης μὲν ὑπὸ πασῶν τε καὶ πάντων, ληγοῦσης δὲ οὐδαμῶς, μᾶλλον μέντοι καὶ ὑπερεκρυσίσης μέχρις ἐφάσ, οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ ἐσπερίου λήξεως, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐκ ταύτης, ὡς ἐκ θείας ἀπορροῆς ἐθελουσῶν λιπαίνεσθαι τε καὶ ἄρδεσθαι. ἔχει μὲν αὕτη καὶ πασῶν. ἐνγεῦθεν, οἷα μήτηρ τῶν ὄλων, ἐξουσίαν καὶ οἷον προνόμιον ἀρχικόν, ὀφειλουσῶν

αὐτῇ ἔπεσθαι, ὡς περ τὸ λοιπὸν σῶμα τῇ κεφαλῇ, καὶ ποτίζει τοῖς ἀειζώοις καὶ σωτηριώδεσιν, ὡς ἔφημέν, νάμασιν τὰς προσερχομένας καὶ ὑποκειμένας αὐτῇ, καὶ ὡς ἀπὸ κέντρου οἶονεῖ τινὰς γραμμὰς τὰς περὶ κύκλῳ ἴσας τὰς αὐτῆς καὶ τελείας ἐν πᾶσιν ὑπερακτείνει καὶ περιάγεται χάριτος ἢ μᾶλλον ὡς ἀπ' ἄλλου νοητοῦ παραδείσου εἰς τέσσαρας τὰ τοῦ κόσμου φημί πέρατα μεριζομένη ἀρχὰς ἄρδει τε καὶ πιαίνει ταῖς θεσπεσίαις αὐτῆς καὶ ἀρχικαῖς εἰσηγήσεσι, τὸν αὐτὸν γε μὴν τρόπον διδῶσιν αἰσθῆσθαι τῆς αὐτῆς θαυμασίας ἀρδείας τε καὶ ἐπιρροῆς καὶ ταῖς κατὰ τὴν ἐσπέραν εὐαγέσιν ἐκκλησίαις τε καὶ μοναῖς, καθ' ὧν δικαίως ἔχει τὸ κράτος, ὡς θεῶ μὲν ἀνακειμένας καὶ τῇ ἐξ ὕφους περιλαμβομέναις ἀνατολῇ, οὐδὲν δὲ ἦττον ὑπ' αὐτὴν τογχανούσαις καὶ δευτέρως τὰς τῆς πίστεως ἐντεῦθεν ὑποδεχομέναις ἀγὰς. τούτων μίᾳ τις ἔστιν καὶ ἡ ἐν τῷ θέματι μὲν Βαγενιτίας τελοῦσα φερωνύμως διὰ τὸ ἀμφίρρυτον καὶ ἐξ ἐμβολῆς καὶ μίξεως ποταμῶν ἀποτετμημένη καὶ ὅλον νῆσον εἶναι τοῦ Μεσοποτάμου κατωνομασμένη σεβασμία μονῆ, ὡς ἀνέκαθεν ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ δομηθεῖσα, δικαιοῦμασί τε καὶ ὑπομνήμασι παρὰ τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν αὐτῇ χαρισθεῖσιν τοῦτο πλουτήσασα καὶ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀγιστείαις τὴν πατριαρχικὴν ἀναφορὰν ποιουμένη καὶ ἄλλα τε ὅσα τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς ἐστὶ δίκαια εὐνοϊκῶς ἅμα καὶ τοῖς ὅσα ὑπ' αὐτὴν εἰσὶ μονόδρια καὶ ἡσυχαστήρια, ἃ καὶ ἐπὶ σταυροπηγίοις πατριαρχικοῖς ἀνίδρυσται καὶ ἀνυκοδόμηται ἀνυποστόλως τε καὶ ἀταράχως ἀποπληροῦσα. φθάνει μὲν οὖν ποτε ὁ τῆς κατὰ τὴν Νευκακτίαν ἐπαρχίαν Χιμάρας ἐπίσκοπος, ὡς τῇ διαληφθείσῃ τῶν Μεσοποταμιτῶν μονῇ γειτνιώτης τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, οὐ καλῶ οὐδὲ δικαίῳ, πλεονεκτικῶ γε μὴν προσσχῶν ὄμματι, τὸ τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος ἀπ' αὐτῆς ἀφαιρήσεσθαι δίκαια ἐπιχειρήσας διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μάλιστα πολλὰ συμβῆναι τὰ τῆς καιρικῆς περιπετείας ἐν τῷ μέσῳ σκάνδαλα τε καὶ περιπτώματα, ὥστε καὶ αὐτὸν δὴ τὸν εἰρημένον τῆς Χιμάρας ἐπίσκοπον οὐκ ὀλίγα τῶν ἀτόπων καὶ ὑχληρῶν ἐπὶ βλάβῃ τῆς μονῆς διαπράξασθαι, ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ πατριαρχικά δίκαια ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν παρὰ πάντα τὸν εἰκότα λόγον ἐφέλκεσθαι σπεύδοντα, ἀλλ' οὖν οὐκ ἐπὶ κλειστον τῆς σφετέρας ἀσθαλείας τε καὶ πλεονεξίας οὗτος ἀπάνωτο, ἀλλὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ τῆς ἀλη-

θείας ἡλίου λάμπαντος. τηλαυγέστερον χειμάρρου δίκην τὰ τῆς αὐτοῦ προπετείας μετ' οὐ πολὺ ἐξήρανται καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν ἐκκεχώρηκεν ὡς εἰκὸς, καὶ εἰ μὴ ὡς ποιμήν, ὡς λύκος γοῶν ἐλήλεγκται μάτην χανῶν καὶ διὰ κενῆς λογισάμενος, ὑπὸ τῶν τότε ἀοιδίμων πατριαρχῶν ἐξοστρακισθεὶς διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγονότων ἐπὶ τούτοις ὑπομνημάτων ἐννομώτατά τε καὶ δικαιότατα. ὄθεν καὶ ἐν τῷ παρόντι ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, μὴ ὄρια πατέρων μεταίρειν ἐθέλουσα καὶ θεῖον νόμον τῶν ἐπὶ τούτοις μάλιστα πληροῦσα, προνόμιόν τε καὶ δικαίωμα φυλάττουσα παλαιὸν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ παρ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ κείμενον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐλαβεστάτων μοναχῶν ἀσκουμένων προσδεξαμένη ἀξίωσιν τε καὶ αἴτησιν στέργει τε ἤδη καὶ ἐπικροεῖ καὶ αὐτὴ διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ὑπομνήματος πάντα τὰ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τῶν Μεσοποταμιτῶν μονῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν ἡσυχαστηρίοις πατριαρχικὰ δίκαια καὶ προνόμια, καὶ οὐδεὶς οὐδόλως ἔξει τοῦ λοιποῦ ἄδειαν δι' ὄχλου γενέσθαι τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τούτων ἕνεκεν ἢ μὴν τοῖς ὑπ' αὐτὴν, ὡς εἴρηται, τελοῦσιν ἡσυχαστηρίοις, εἰ μήπου γε ὁ τοιοῦτος ἐθέλει προδήλως, ὡς λόγους πατέρων καὶ διατάξεις ἀναρῆναι ἀπαναιδεύμενος ἀφορισμοῦ δικαίῳ ἐπιτιμίῳ ὑποπέσειν, διὸ καὶ εἴ τις, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς πολυανθρώποις καὶ μεγίσταις τῶν εὐαγῶν συνοικιῶν καὶ τοῖς πολλάκις διεληγμένοις μοναχοῖς Μεσοποταμίταις στάσις συμβῆ καὶ ἀνακύψῃ ταραχώδης ὑπόθεσις, εἰ μὴ τις τῶν εὐδιαγνώστων αὐτῆ εἴη καὶ αὐτόθι τὴν λύσιν δυναμένων λαμβάνειν, εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἀνατεθήσεται φηφόν τε καὶ διάγνωσιν, εἴγε δὴ πάντως τὰ δίκαια πράττειν καὶ τὰ προσήκοντα οἱ Μεσοποταμίταις μοναχοὶ ἐθελήσουσι καὶ τὰ αὐτοῖς ὑφειλόμενα, καθὼς καὶ τὸ ἄνωθεν ἐπ' αὐτοῖς ἔλαχε δίκαιον. οὕτω γὰρ καὶ τὸ καλὸν τῆς εὐταξίας καὶ ἐννομον κατὰ τὸ εἰκὸς τηρηθήσεται καὶ ἐκάστη τὸ πρόσφορον καὶ προσήκον ἀποδοθήσεται, ὃ δὴ μάλιστα ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς εὐαγέσιν οἴκοις κόσμον φέρει τὸν εὐπρεπέστατον. τὸ γὰρ πολὺαρχον πάντως καὶ ἀναρχον καὶ στασιώδες, καὶ οὕτως οὐδαμοῦς τῇ εὐταξίᾳ τόπος καὶ τάξις ἀποδοθήσεται κτέ. Acta Patriarchatus Constantinopolitani I. pag. 1. Nr. 1. lin. 1.

Tertium denique diplomatarium in Athenaei Taurinensis Bibliotheca asservatur, quod ita describit Pasinus in suo catalogo (Tom. I. pag.

319. Cod. CCXXXVII.): „est codex membranaceus, constans foliis 258, saeculi XIII, optimae notae atque characteris, multis aureis litteris ac venustioribus ornamentis insignitus. habentur in eo diplomata varia et privilegia in gratiam monasteriorum Sanctissimae Deiparae a Prompto Auxilio in regione Demetriadis et Venerabilis Praecursoris Novae Petrae in territorio Drusubainis, nec non chartae donationum, venditionum et similia, quae a possessoribus simul omnia ordinata et in unum collecta postmodum ipsa imperatoris, nec non patriarchae Constantinopolitani manu subscripta fuere. quanti faciendus sit hic codex, norant eruditi omnes, qui diplomatum veterumque chartarum utilitatem in rebus historicis tum profanis tum ecclesiasticis uno ore depraedicant. illud vero maxime dolendum, initia quam plurima diplomatum, quae ornamentis decorata erant, a manu, fortasse puerili, recisa fuisse nec non pleraque folia turpiter avulsa atque lacerata, unde factum est, ut paucae chartae integrae omnino supersint. praemittitur actis index uberrimus eorum omnium, quae codice continebantur, in quo et ipsa quoque diplomatum initia afferuntur. hic in duas veluti partes dispescitur: in prima parte chartae, privilegia atque diplomata caeteraque similia propriis numeris titulisque distincta recensentur; in secunda vero dinumerantur, quae aliis inserta sunt, ut nexum quemdam atque unanimitatem perficerent et praecedentia cum sequentibus coniungerent, ne egregium hoc opus disruptum et incompositum videretur. in fine habes imperatoris et patriarchae subscriptionem, et eodem folio ultimo verso est aurea tabella, in qua pictus cernitur ex una parte Ioasaph Maliasonus, ex altera vero Anna Palaeologina et medium inter eos monasterium, cui supereminet S. Ioannes Praecursor.“ eius tabellae exemplar vide apud Pasinum pag. 362.

In hac nostra editione diplomata recudimus, quae Pasinus vulgavit, cum exemplari diligenter collata; caetera e codice manu nostra descripsimus et nunc primum in lucem emittimus. introductionem illius, qui eodidem condidit, et praefationeulas, quae singulis actis praemittuntur, omisimus, nihil enim continent, quod historiae illustrandae inserviat. eas vero notitias, sane paucas, quae de familia κλητόρων monasteriorum et de actorum specie agunt, loco opportuno inseruimus. omisimus etiam indicem documentorum, codici praemis-

sum, tum quia nobis videbatur parum lucis et adiumenti adferre, tum quia integrum edidit Pasingus pag. 362 et seqq.

Codicibus recensitis, unde diplomata deprompsimus, superest, ut quaedam de indice chronologico subiiciamus, cuius compositio non parum difficultatis nobis praebuit. sunt enim complura in hoc volumine documenta, quibus annus non est subscriptus, sed tantum mensis et indictio. quapropter eam methodum in hac re secuti sumus, ut in indice diplomata, in quibus nullus indicatur annus, recenseamus post ea diplomata, quae annum praeferunt atque in codice proxime sunt praemissa.

Fine imposito eis, quae de hoc volumine dicenda erant, addimus quaedam, etsi pauca, supplementa. spectant ea ad tertium collectionis nostrae volumen, quo acta diplomatica de Italiae cum Byzantio commercio continentur.

Vir clar. Gargurevié nobis sumministravit privilegium, quod Constantinus Palaeologus mercatoribus Ragusaeis concessit, in tabulario Ragusaco asservatum.

Ἐγὼ Γεώργιος Παλαιολόγος ὁ Καντακουζηνὸς ἀναφέρω τὴν ἅγιαν σου βασιλείαν, νὰ ἔνε τοῦτο στέργον, καὶ καθὰ τὸ ἔγραφα ἐγὼ. νὰ τὸ γράψῃς καὶ ἐσύ.

Ἐπεὶ ὄρισθην ἐγὼ Γεώργιος Παλαιολόγος ὁ Καντακουζηνὸς παρὰ τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ δεσπότη, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, πρὸς τὸ ἵνα συμβιάσω ἀπερχομένου μου ἀπὸ τῆς Βενετίας τὸ εὐγενὲς καὶ ἔνδοξον καὶ λαμπρὸν κουρδούνιον τῆς Ραγούζης, νὰ ἔρχονται εἰς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ δεσπότη, νὰ πραγματεύωνται ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀνωθεν ἐπικρατήσασαν νομὴν τε καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου, οἷον τοῦ τόπου τῶν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ ἐπέκεινα ἄλλου τόπου μέχρι καὶ τῆς Καλομμάτας καὶ εἰς τὸν ἐπέκεινα ἄλλον τόπον τῆς Πελοποννήσου, πραγματεύονται δὲ ἐν τούτοις ταῖς ῥηθείαις τόποις καθ' ἣν νομὴν καὶ συνήθειαν ἔχωσιν ἐπιλαμβά-

ναιν τῆς δόσεως τοῦ κομερκίου. κατὰ δὲ τὸν πρὸς ἐμὲ θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὄρισμὸν τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ δεσπότη ἤλθον ἐν τῇ 'Ραγούτζα, καὶ ἐποιήσαμεν, ἵνα εἰς μὲν τὰς ἀπάσας πραγματείας πραγματεύωνται κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου καὶ δίδωσιν τρία τὰ ἑκατόν. ὁμοίως εἰς τὸ μεταξίν, ἵνα πληρώσῃ εἰς τὴν λίτραν σελδία τρία, νὰ ἔχωσι δὲ πᾶσαν τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἀνάπαυσιν καὶ περίθαλψιν ἀφ' ἡμῶν. τὸ δὲ μέρος τῆς 'Ανδρούσης, ἐπειδὴ οὐδὲν ἤξεύρω τὰ σιτάρι, ποῦ νὰ καταβαίνῃ ἀπὸ τὸ Λεοντάρι καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον τόπον τὸν ἐπάνω, ἵνα πληρώνει τίποτε ἢ εἰς τὴν σκάλαν ἢ κουμέρκιν, διὰ τοῦτο οὐδὲν στήνω καθαρῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ νὰ ἀναφέρω τὸν αὐθέντην μου τὸν δεσπότην, καὶ θέλει ποιήσῃ θεραπεία, ἐπειδὴ θέλετε ἦσται φίλοι του. εἰς δὲ τὸν ἄλλον τόπον νὰ πράττουσι ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα τὰς πραγματείας των κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου. εἰς λιθάρια καὶ μαργαριτάρια, εἰς μάλαγμα καὶ ἀσίμην, εἰς φέρτε εἰς τὸν τόπον, νὰ ἔχετε τὴν αὐτὴν νομὴν καὶ συνήθειαν τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἀνωθεν εἴκομεν, καὶ κέκτῃται ἐν τῷ τόπῳ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἡμετέρου εὐρημένου τόπου. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ ἐλεημοσύνης τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, κοροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ ἐπεδόθη τοῖς ἀνωθεν εἰρημένοις ἀρχουσι εὐγενέσι καὶ ἐντίμοις καὶ λαμπροτάτοις κουμουνίῳ 'Ραγούτζης κατὰ μῆνα φεβρουάριον ιζ' ἐν ἔτει 5 λ Ϟ θ'.

[Τοῦ] ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη Γεώργιος Καντακουζηνός ὁ Παλαιολόγος.

Vir clar. Coelestinus Caydonius, cuius mortem adhuc lugemus, ex exemplaribus, quae in Mutinensi tabulario extant in originali chartaceo, duas Demetrii Palaeologi epistolas ad ducem Borsum Estensem datas vulgavit in libro, cui titulus: Atti e memorie della R. Deputazione di storia patria per le provincie modenesi e parmensi. vol. III. fasc. IV. pag. 282 et 284.

I. † Τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ δυνατῷ ἀνδρὶ, μαρκίωνι τοῦ 'Κοτένσου καὶ αὐθέντη τῆς Φεραρίας, συμπενοθέρι ἡμῶν ποθεινοτάτῳ. †

'Ἡμεῖς ἅμα μὲν δι' ἣν ἔχομεν διάθεσιν εἰς τὴν ἐνδόξοτητα σου, ἅμα δὲ καὶ διὰ τινὰ, ἅπερ ἔχομεν χρεῖαν δηλώσαι πρὸς αὐτὴν, ὑπό

της τοιαύτης κινούμενοι διαθέσεως ἐβουλόμεθα και πρότερον πέμψαι τινά πρεσβευτήν ἡμέτερον πρὸς αὐτήν. ὑπὸ δὲ τινων καιρικῶν συμπτωμάτων ἐκωλύομεθα μέχρι τοῦ νῦν. νῦν δὲ, ἐπει και ἄλλα τινά σὺν αὐτῷ ἀναγκάζουσι ἡμᾶς πέμψαι ἀδθέντην τινά ἡμέτερον, ἀποστέλλομεν ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων τὸν κατά πάντα εὐγενῆ και και οἰκτεῖον τῆς ἀδλῆς μου, κύριον Ἀθανάσιον Λάσκαριν τὸν καβαλλάριον, ὃς και δηλώσει πρὸς τὴν ἐνδοξότητά σου περι τε τὴν πρὸς αὐτήν ἡμετέραν διάθεσιν και περι ὧν ἄλλων πάντων ἔχομεν χρεῖαν. διὸ και οὐδὲ πλατύτερον γράφομεν· τοῦτο μόνον πληροφοροῦμεν, ὅτι πάντα, ὅσα δηλώσει ὁ τοιοῦτος ἀρχων, εἰσὶν ἡμέτεροι λόγοι, εἰς τὸ τυχεῖν πίστεως παρά τῆς ἐνδοξότητός σου ἐν πάσι τούτοις, ὡς ἀν δηλώσει ὡς παρ' ἡμῶν †.

Μηνὶ νοεμβρίῳ ιη' ἰνδ. ιδ'.

† Δημήτριος δεσπότης Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογέννητος.

A T. Τῷ μεγαλοκρεπεὶ και δυνατῷ ἀνδρὶ Μπόρσῳ, μαρκίωνι τῷ Ἐστένσῳ και ἀδθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρῳ τῆς βασιλείας μου ποθεινοτάτῳ.

II. † Τῷ μεγαλοκρεπεὶ και δυνατῷ ἀνδρὶ κορίῳ . . . μαρκίωνι τοῦ Ἐστένσου και ἀδθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρῳ ἡμῶν ποθεινοτάτῳ †.

† Ἡμεῖς ἔχομεν φιλικὴν διάθεσιν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου και περι πολλοῦ ποιούμεθα, ἵνα και γράψωμεν πρὸς αὐτήν και δεχόμεθα και παρ' αὐτῆς γραφὰς εἰς πληροφορίαν και ἐνδειξὴν μείζονα τῆς παρ' ἑκατέρων πρὸς ἀλλήλους τοιαύτης ἡμῶν διαθέσεως, ἥτινα κατά τὸ εἶκος βουλόμεθα συνιστᾶν ἀεὶ παντὶ πρόπῳ και βεβαιῶν, οἶδαμεν δὲ και τὴν μεγαλοπρέπειάν σου τὰ αὐτὰ βουλομένην. κατά γοῦν τὸν τοιοῦτον σκοπὸν ἡμῶν και φρονεῖζομεν γράψαι πρὸς αὐτήν. ἐπει οὖν και κατά τὸ παρὸν ἔρχεται τῇ αὐτῆμερῇ ὁ ἀποκριτάριος τοῦ ἀδθέντου μου τοῦ βασιλέως, ὁ και τῆς ἀδλῆς μου κατά πάντα οἰκτεῖος, κύριος Ἀνδρόνικος Βρυέννιος Λεοντάρης, γράφομεν ἤδη και μετ' αὐτοῦ κατά τὴν τοιαύτην διάθεσιν ἡμῶν. ἀνεθῆκαμεν δὲ αὐτῷ, ἵνα δηλώσῃ ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου, ὅσα μαθήσεται αὐτῇ παρ' αὐτοῦ. ἀξιοῦμεν δὲ μόνον, ἵνα και αὕτη γράφῃ ἡμῖν και

δήλα ποιῆ περι ὧν ἂν εἴη ἐν χρεῖα, ὡς ἂν ἐκπλήρωται ταῦτα μετ' εὐφροσύνης κατὰ τὴν εἰρημένην διάθεσιν. μὴν ὁ σ μαρτιου κς' τ.

† Δημήτριος δεσπότης Παλαιολόγος ὁ Πορφορογένητος †.

A T. Τῷ μεγαλοπρεπεῖ και δυνατῷ ἀνδρὶ κυρίῳ Μπόρσῳ Ἐστένσῳ και ἀδθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρω ἡμῶν ποθεινοτάτῳ.

nae et Augustae Taurinorum, mense iulio 1870.

Editores.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΚΑΘΗΜΕΡΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

I.

Diplomatarium monasterii Beatae Virginis in monte Lembo prope Smyrnam e codice vindobonensi.

I. 6736—1228, mense augusto, ind. I.

Aurea bulla imperatoris Ioannis Ducae Vatatsae de monasterio restaurando.

Οἱ οὐρανοὶ φησ
 γλώσση μὴ
 τὸν νοερόν
 εὐμουσόν τε
 ὀφειλὴν εὐχαρ
 εὐεργέτην ἄν
 ἀποκεκρυμ
 κόρον αὐτῷ ἢ
 σατο· ἄρα φω
 γήσει καὶ ἐν μο λώσση κ
 ποικίλην οὕτω θεοῦ σοφίαν ἄν σει
 ἢ καὶ μηχανήσεται πολύφωνον ἁρμονίαν ἐν μουσικοῖς τελεωτάτῳ συ-
 στήματι καὶ τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ δοξολογήσει τὸν εὐεργέτην· ἄν
 δὲ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τῆς αὐτοκρατορίας περιωπὴν ἐπῆρται, τὸ
 βᾶρος τῆς ὀφειλῆς ὑπερταλαντεύσει πᾶσαν κίνησιν καὶ δύναμιν νοῦ
 καὶ σοφίαν γλώττης καὶ εὐπορίαν. καὶ οὕτως ὑπὲρ ἅπαντας καὶ αἱ
 βασιλεῖς τὴν δυνατὴν ἀμοιβὴν ὀφείλουσι τῷ Θεῷ. ὃ καὶ ὁ Θεὸς χρη-
 σιμῶδες Δαυὶδ ἐν πνεύματι παροπέφηνεν
 κύριε, λέγων
 καὶ ἀσάτωσαν

*) Initio quaedam desiderantur margine primi folii avulso.

Ε.Υ.Δ. 25.7.11
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

. και δι' ἑαυτῶν
 οὖντες ἐφ' ἑαυτῶν
 ἔκχειρίαν
 μονὰς ἰδίας
 ον τοῖς μοναχοῖς περὶ
 και τὰς ἐκείνων
 δὰς ὡς ἐκ μηχανῆς
 και πολόφωρον
 και αν τὴν ἁρμονίαν και τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος ἀπο-
 τελέσαιεν ὡς ἐπάξιον, και τοὺς ἀσκητὰς ἀνθ' ἑαυτῶν ἁγίους παρα-
 στήσαιεν ὑμνητὰς, λυθέντες δὲ και τοῦ σώματος, ὅπερ καθεῖν ἀνάγκη
 τὴν σὺνθεσιν, δοξολογήσαιεν ἐν τούτοις ἀθάνατα, και οὕτω δοξολο-
 γηδόντες παρασκευάσαιεν και τὸν μεγαλόδωρον πᾶσαν μεγαλοδωρίας
 ὑπερβαίνειν ὑπερβολὴν ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἐκάστῳ προσοφειλομένων
 διανεμήσεων· εἰ γοῦν οὕτω ταῦτα, πῶς και ἡ βασιλεία μου ἐπὶ τῇ
 ἐκ καινῆς ἀνεγειρομένη παρ' αὐτῆς μονῇ τῇ κατὰ τὸ ὄρος τὰ Λέν-
 βου διακειμένη και τὴν τοῦ τόπου ἐπωνομίαν ἐξειδωσαμένη οὐ φρον-
 τίσει τὰ εἰς ἀπαρτισμὸν και σύστασιν ταύτης; ἦν μὲν γὰρ ὁ τόπος
 ἡρεμίας χωρίον εἰς ἑαυτὸ τὸν σπουδαῖον και φιλήσυχον ἐκκαλούμενον,
 και ὡς ἐκ τινῶν συμβόλων ἀναργῶς ἐδείκνυτο, και τὸ θεῖον ἐκαίσε
 διὰ φαλμυδίας μοναχῶν ἐδοξολογεῖτο, ἔδραν ἑαυτῶν ποιησαμένων
 τὸν ἐλευθέρον ἀέρα και τὸν ἀπολίτευτον και ἀτριβῆ τοῖς πολλοῖς
 χώρον· και ἀμυδρῶς ἐν τούτῳ και ἔχνη τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας
 ἦσαν ἐντετηγμένα· ἀνοικοδομῆ ναοῦ πρὸς εὐτεχνίαν ἐξησκημένη, ὑπὸ
 δὲ τοῦ χρόνου τὴν εὐπρέπειαν ἀποχρεωμένη και τᾶλλα δὲ εἰς τσο-
 οῦτον ἀφαντωθέντα ὡς ἤμηδὲ ἐν μέρεσι τῶν ἐκείσε ποτε οἰκοδομῶν
 αὐτοῦ ἐγκαταλείμματα περισώζεσθαι. ἀλλ' ἡ βασιλεία μου ἀγαπή-
 σασα τὸν τύπον ὡς ἀρετῆς σύμμαχον και μοναχοῖς ἐπιτήθειον και
 προσφορώτατον ἐνδιατηρήσῃ, ἠθέλησεν ἀνακαινίσαι τε τὸν ναὸν και
 καλλία ἀξιολόγου μεταβόντων συστήματος ἀνεγεῖραι και τράπεζαν
 τῆς ἐν Χριστῷ τῶν μοναχῶν φιλότητος ἀνοικοδομησαι και τᾶλλα
 ποιῆσαι, ὅσα πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνελλιπῆ τῶν μοναχῶν συντελεῖ και
 ἀπετελέσθησαν ἀπὸ τούτων τινὰ μέχρι δεῦρο παρὰ τῆς βασιλείας
 μου, προσεκυρώθη δὲ αὕτη και τὸ προάστειον ἡ Βάρη ἤτοι τὰ Μήλα
 σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ προσκαθημένοις και τοῖς ἀπὸ τούτων ἐκαίθεν με-

τάπεσοῦσι καὶ ἐν τῇ Σμόρνῃ προσκαθίσαι τρισὶν ἀδελφοῖς τοῖς
 παισὶ τῆς Μηλοῦς, ὥστε εἰς δουλείαν αὐτῶν καὶ συγκρότησιν ἔχειν
 τοὺς μοναχοὺς τοὺς ἐν τῷ τοιοῦτῳ προαστείῳ προσκαθημένους καὶ
 τοὺς ἐν τῇ Σμόρνῃ ὡς εἴρηται προσκαθημένους τρεῖς ἀδελφοὺς,
 ἐφ' αἷς δουλείαις τῆς μονῆς τὴν τούτων ἔχουσι χρῆσιν καὶ τὴν ἐξ
 αὐτῶν εἰσοδοὺν ἀποφέρασθαι. ἔστι δὲ ἐν τοῖς δικαίοις τῆς τοῦ τοιοῦ-
 τῆ προαστείου περιοχῆς εὐκτήριον ὁ ἅγιος Γεώργιος, ὃ καὶ εἰς μετ-
 όχιον ἀνιφοδομήθη παρὰ τῶν μοναχῶν· ἐπεκτῆσατο δὲ ἡ μονὴ καὶ
 ἕτερον μετόχιον ἐν τῇ Σμόρνῃ, τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐξωκαστρίτην.
 ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῇ Λαγκαδί τοῦ κατὰ τὴν Σμόρνῃν θαλαττιαίου
 κδλπου τόπιον, ὅπερ ἀχρήσιμον ἔκειτο μέχρι τοῦ νῦν, ὅπερ ἀρχεται
 ἀπὸ τοῦ αὐλακίου τοῦ ἐπιλεγόμενου τοῦ Ἀσάνη καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 καὶ τῆς λάμπης τοῦ Κουρίκη, ἀπετέλεσαν οἱ μοναχοὶ τῆς αὐτῆς μο-
 νῆς διὰ κόπων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων εἰς βιβάριον, ἀνεκαίνισαν δὲ
 καὶ εἰς τὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὸ χωράφιον τῶν Ἀββάδων δύο
 ὑδρομολικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καντζουριῶνος ἐλαϊκὰ
 τινα δένδρα, καὶ ἐπεὶ καὶ χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου
 ἐδεήθησαν εἰς βεβαίαν τὴν κατοχὴν καὶ δεσποτείαν τῶν τοιοῦτων,
 τὴν δέησιν αὐτῶν προσηκαμένη ἡ βασιλεία μου τὸν παρόντα χρυσό-
 βουλλον λόγον αὐτῆς ἐπεβράβευσε, δι' οὗ καὶ διορίζεται ἀπαρασπά-
 στως καὶ ἀμετακινήτως καὶ κατὰ λόγον δεσποτείας κατέχειν τὴν μο-
 νὴν πάντα τὰ ἀνωτέρω δεδηλωμένα, ἡγουν τὸ προάστειον τὴν Βάρην
 μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως καὶ τῶν ὄλων
 τούτου δικαίων καὶ προνομίων, τῶν ἐν αὐτῷ προσκαθημένων παροί-
 κων, ὑπόβργου καὶ νομαδιαίας γῆς, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ συνηθείας
 ἀνεκαθεν ἀπονενεμημένων τούτου τοῦ ἐν αὐτῷ μετοχίου τοῦ ἁγίου
 Γεωργίου. ὡσαύτως δεσποτικὸν δίκαιον ἔχειν τὴν αὐτὴν μονὴν ἡ βα-
 σιλεία μου· παρακαλεῖται ἐπὶ τῷ ἐπικτηθέντι παρ' αὐτῆς μετοχίῳ
 κατὰ Σμόρνῃν, τῷ ἐπονομαζομένῳ ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης
 ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω ῥητῶς ἀναγραφέντι βιβάρίῳ, ἐπὶ τοῖς δύο ὑδρομολι-
 κοῖς ἐργαστηρίοις, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ Καντζουριῶνι ἐλαϊκοῖς δένδροις καὶ
 ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἐπικτηθείσιν ἢ καὶ ἐπικτηθησομένοις παρὰ τῆς αὐτῆς
 μονῆς, καὶ ἐξκουσσεύειν ἡ βασιλεία μου εὐδοκεῖ διὰ τοῦ παρόντος
 χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς τὸ τοιοῦτον προάστειον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ
 προσκαθημένους καὶ τοὺς ἀπὸ τούτων μετακεκόντας καὶ προσκαθί-

σαντας ἐν τῇ Σμόρνῃ τρεῖς αὐταδέλφους, τοὺς παῖδας τῆς Μηλοῦς, ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἀγχαρείας, παραγγαρείας, ζημίας, φωμοζημίας, καστροκτισίας, κατέργοκτισίας, κοπῆς καὶ καταβιβα-
σμοῦ οἰασοδήτινος ξολῆς, στυπαξούγγου, καννάβειως, ὕδροκίσσοῦ, καύ-
σεως καρβωνίων, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου, δουκικῆς καὶ
κατεπανικικῆς χρείας, ἐννομίου, ἀέρος, ἐξελάσεως πλωίμων καὶ κον-
ταράτων, ἀπαιτήσεως συνδοσιῶν, δόσεως προβάτων, ζευγομαξιῶν
ἐξελάσεως, ἀνευ μόνων τῶν τῷ δημοσίῳ ἀνηκόντων δύο κεφαλαίων
τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σιταρκίας, καὶ πάσης ἄλλης ὀποιασοδήτινος ἐπη-
ρείας, κἄν μὴ ῥητῶς αὕτη ἐξεφωνήθη ἐν τῷ παρόντι χρυσοβούλλῳ
τῆς βασιλείας μου· κατὰ γὰρ τὸ καθόλου τῆς ἐξκουσσείας κεφάλαιον
ἢ βασιλεία μου εὐδοκεῖ ἐξκουσσεύεσθαι πάντα τὰ τῇ τοιαύτῃ μονῇ
διαφέροντα, ἀλλὰ διὴ καὶ τὸ ταύτης βιβάριον ἀπὸ τε βιβαροπάκτου,
προσκυνητικίου, ὄφωνίου καὶ λοιπῶν ἑτέρων συνηθειῶν τῶν ἐτησίως
ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαιτουμένων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν
χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς
εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν, ἀπολυθεὶς κατὰ τὸν αὐγου-
στον μῆνα τῆς πρώτης ἰνδ. τοῦ 55' τριακοστοῦ
ἔκτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ
θεοπρόβλητον ὕπεσημῆνατο κράτος †.

Εἶχε τὸ Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς
βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Δοσκάς δι'
ἔρυθρων γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρὸς †.

Primus edidit Zachariae, Jus graeco-romanum III. 568.

II. 6743—1235, mense martio, ind. VIII.

Descriptio possessionum monasterii facta a stratopedarcha Michale Phoca.

† Ὁ καθολικὸς περίορος τῆς μονῆς ὁ καὶ παρὰ τοῦ
στρατοπεδάρχου τοῦ Φωκά γεγονώς δι' ὄρισμον
βασιλικῶν †.

† Ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας ἀπτοδεσπότου
βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος
κύρις Παῦλος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνητὸν ὄρισμὸν ἡμῖν ἐνεψά-

νισεν ούτωςι κατά ῥῆμα διαλαμβάνοντα· σύγγραμψε τῆς βασιλείας μου, στρατοπεδάρχα τῶν Θρακησίων καὶ Φιλαδελφείας, κύρις Φωκά. ἡ βασιλεία μου ἀναγκαῖον ἔχουσα ἀποκαταστῆναι τὴν μονὴν τῶν Λέμβου εἰς πάντα τὰ προσόντα αὐτῆς κτήματα διὰ περιόρου ἐγγράφου καὶ ἀποκαταστάσεως, ὡς ἂν οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἔχωσι πᾶσαν ἀνενοχλησίαν, διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀναθεωρήσης τὰ προσόντα τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματα, ἀμπέλια, χωράφια, δένδρα, μολῶνας καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς παροίκους, ὅσα μὲν ἡ βασιλεία μου ἐδωρήσατο τῆς τοιαύτης μονῆς, ὅσα δὲ καθηγούμενος τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπεκτήσατο καὶ ὅσα ἐξ ἀγορασίας καὶ ὅσα ἀπὸ προσενέξεως εὐλόγου καὶ δικαίας προσεκυρώθησαν τῆς ῥηθείας μονῆς, καὶ γνωρίσης τὰ ἅπαντα κτήματα ταύτης καὶ ποιήσης κατὰ τόπον περιόρον καὶ εἰσδέξης ἐν αὐτῇ ἅπαντα τὰ διαφέροντα τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματα καὶ ποιήσης αὐτῆς πρακτικόν, ὡς ἂν οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ διάγωσιν ἀνενοχλήτως καὶ ἀπαρεμποδιστως καὶ μὴ ἔχωσιν ἀπὸ τινος ὄχλησιν τινὰ ἢ ἐμποδισμόν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπόστειλον τὸν τοιοῦτον περιόρον καὶ τὸ πρακτικόν πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἂν διορισθῆται καὶ γένηται τῆς τοιαύτης μονῆς χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου. ἐπεὶ δὲ καὶ τινες ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους προσεκάθισαν οἱ μοναχοὶ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν κτήμασιν εἰς συγκρότησιν καὶ δουλείαν αὐτῶν, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν κατὰ τὸν προσόντα αὐτοῖς ὄρισμόν ἐπὶ τοῦτοις παραδώσης τοῦτους πρὸς αὐτοὺς, ἵν' ἔχωσι τοῦτους ὡς οἰκείους καὶ θεφανδεύωσιν αὐτοὺς καὶ ἐξουσεύωσιν κατὰ τὸ καθόλου τῆς ἐξουσεύσεως κεφάλαιον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει πρὸς σὲ καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός. εἶχε τό· μηνὶ δεκεβρίῳ Ἰνδ. ἡ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς.

Κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τοῦ τοιοῦτου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ κατὰ τόπον παραγενόμενοι καὶ ἀναθεωρήσαντες πάντα τὰ προσόντα τῆς διαληφθείσης μονῆς κτήματα πεποιθήκαμεν αὐτῆς διὰ τῆς παρούσης ἐγγράφου πράξεως περιόρον καὶ πρακτικόν, εἰσάξαντες ἐν αὐτῇ καὶ καταγραφάμενοι πάντα τὰ ὡς εἴρηται ἀναντιρρήτως διαφέροντα τῆς τοιαύτης μονῆς οἰαδήποτε κτήματα, ὅσα τε δηλαδὴ ἐδωρήθησαν αὐτῇ διὰ προσκυνητῶν ὄρισμῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὅσα δὲ καθηγούμενος ἐπεκτήσατο καὶ

ὅσα ἐξ ἀγορασίας καὶ ἐκ προσενέξεως εὐλόγου καὶ δικαίας περιήλ-
 θουσαν καὶ προσεκυρώθησαν τῇ αὐτῇ μονῇ, ἃ καὶ ἔχουσι οὕτως· ἢ
 αὐτῇ σεβασμία μονῇ τῶν Λέμβου, ἧς ὁ περίορος τῶν δικαίων τοῦ
 θρεινότερου τύπου τῶν παρακειμένων βουνῶν καὶ πλησιαζόντων τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ ἔχει οὕτως· ἀρχεται ἀπὸ πλησίον τῆς κεχλασμένης
 ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἔχεται τοῦ πρὸς δύοσιν ἀέρος, κατέρ-
 χεται κατ' εὐθείαν μέχρι καὶ τοῦ πυροῦ κρημνοῦ, καὶ κρατῶν τὴν
 ῥάχιν ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ μονοπεύκου, εἶτα κλίνει πρὸς μεσημ-
 βριαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, περᾶ τὸ χειμερινὸν ῥυάκιν, τὸ ἐπι-
 λεγόμενον τοῦ Βορβύθους, κατέρχεται κατ' εὐθείαν καὶ ἀκουμβίζει
 μέχρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς Σμόρνην ἀπαγωγῆς, ἐὼν
 δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ χωρίου Μανταίας, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ κατ' εὐθείαν καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 καὶ τοῦ ῥυάκος τοῦ ἐγχωρίως ἐπιλεγομένου Χασκαυγῆ, ἀπὸ τούτου
 στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, κρατῶν τὸν αὐτὸν ῥυάκα, καὶ ἀπέρχεται εἰς
 τὸν βουνὸν τὸν ἐπιλεγόμενον Οὐβον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς
 ὀλίγον, ἔκτοτε γαμματίζει πρὸς μεσημβριαν, κρατῶν τὴν ἐκεῖσε παρα-
 κειμένην ῥάχιν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ,
 τοῦ λεγομένου τῶν Λέμβων, εἶτα στρέφεται καὶ αὐθις πρὸς ἀνατολὰς,
 περᾶ τὸ ἐκεῖσε ὄν χειμερινὸν ῥυάκι, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν τοποθε-
 σίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Ἄνω Χανάβρου. ἀπὸ τούτου κρατῶν τὴν
 ἐκεῖσε παρακειμένην ῥάχιν τοῦ βουνοῦ καὶ περᾶ εἰς τὸν πορὸν, ἔνθα
 ἦν μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς ποτῆ, εἰς ὄνομα ἰδρυμένον τοῦ ἀρχι-
 στρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς
 ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ καταντᾷ μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπι-
 λεγομένης Σταύριον, ἔκτοτε κρατῶν τὴν ῥάχιν τὴν ἐπιλεγομένην Βα-
 λανίδα καὶ διαιρῶν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τῆς Ἰρούζης, ἀριστερὰ τὰ
 περιοριζόμενα, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τῆς ῥάχεως τοῦ Βρυσσηγαδίου, κλίνει πρὸς δύοσιν, καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι τῆς ῥάχεως τοῦ ἀνακεφαλίσματος, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ
 ποτῆ χωρίου τοῦ Βρυσσηγαδίου, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, διαιρῶν
 τὰς καταρρεῦσεις τῶν ὑμβριμαίων ὑδάτων ἔνθεν καὶ ἔνθεν. εἶτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον καὶ περᾶ τὴν βασιλικὴν ὁδὸν καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι καὶ πλησίον τῆς κεχλασμένης ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Τρύφωνος,
 ἔνθα καὶ ἤρξατο. ἐντὸς δὲ τοῦ τοιαύτου περιόρου εὐρέθη καὶ προά-

στειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρν[ου], ὅπερ ἦν ποτὲ ὑπὸ τὴν μονὴν
 τῶν Ρουφινιανῶν καὶ περιήλθε τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν Λέμβου ἐκ προσ-
 ενέξεως τοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης βασιλικοῦ βεστιαρίτου κοροῦ Γεωρ-
 γίου τοῦ Καλοσιδά, ἐπικυρωθείσης τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ διὰ
 βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ, ἐπεκτεήσατο δὲ ἡ τοιαύτη μονὴ τῶν
 Λέμβου εἰς τὸ αὐτὸ προάστειον τὰ Σφούρν[ου] ἐξ οἰκείων ἐξόδων
 καὶ ὑδρομολικῶν ὀλοκαιρινῶν ἐργαστήρια καὶ περιβόλιον, χρησιμεῖον
 εἰς κηπώριον καὶ εἰς καταφοτεῖσεις ὁπωρόφρων δένδρων· εὐρέθησαν
 ἐν τῷ τοιοῦτῳ προάστειῳ τὰ Σφούρν[ου] προσκαθήμενοι ἀμετόχως
 καὶ τρεῖς πάροιχοι ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Ποταμῶν, τελοῦντες ὑπὸ τὸν
 λιζιον βασιλικὸν καβαλλάριον τὸν Συργαρήν, οἵτινες καὶ ἐπεφωνήθη-
 σαν παρ' ἡμῶν ἐγερθῆναι ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς μονῆς καὶ ἀπελθεῖν,
 ἔνθα καὶ πρότερον ἐκάθηντο, εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν ἀντικρὺ
 τῶν ὀσπητίων τοῦ Θρακησ[ίου], καὶ ἄνωθεν τοῦ παρακειμένου βουνοῦ
 κέκτηται ἡ τοιαύτη μονὴ τῶν Λέμβου μετόχιον τὸν ἅγιον Παντε-
 λεήμονα, περιελθὸν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάν-
 ταιαν οἰκοῦντος Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσσαίτου καὶ τοῦ μοναχοῦ
 Μαξίμου, ἐπικυρωθείσης τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ διὰ βασιλικοῦ
 προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ. ἔχει οὖν τὸ τοιοῦτον μετόχιον ἐκκλησίαν θο-
 λωτὴν εἰς ὄνομα ἱδρυμένην τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἔμπροσθεν
 τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας πρόναον ὅμοιον, οὗ καὶ ἄνωθεν πρόγος· ἑτέρα
 ἐκκλησία συνενωμένη τῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐκκλησίᾳ εἰς
 ὄνομα ἱδρυμένη τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ γύρωθεν τῶν τοιούτων
 δύο ἐκκλησιῶν κελλία τῶν μοναχῶν, καὶ ἔξωθεν ἀλλή περιπεφραγ-
 μένη καὶ περιωρισμένη διὰ τείχους πλινθιωτοῦ, ἔξωθεν δὲ τοῦ τοιοῦ-
 τοῦ μετοχίου καὶ τῆς ἀλλῆς δένδρα ὁπωρόφρα καὶ γῆ ὑπεργος ἑλι-
 γοστή, τραχεινὴ· προσήρμωσαν δὲ τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ τοῦ ἁγίου
 Παντελεήμονος ἐκ προσενέξεως τινῶν ἐποίκων τοῦ χωρίου Μανταίας
 καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια, κατεχόμενα καὶ δεσποζόμενα καὶ
 εἰσοδιαζόμενα ταῦτα παρὰ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου
 Παντελεήμονος ἐπὶ χρόνοις ἱκανοῖς, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως· εἰς τὸ χω-
 ρίον τὴν Μάνταιαν πλησίον τῶν ὀσπητίων τοῦ Θρακησ[ίου] ἀλλή πε-
 ριωρισμένη μετὰ κελλίου ἑνός καὶ ἐκκλησίας ἀσκεποῦς, χωράφιον
 σόνεγγυς τῆς τοιαύτης ἀλλῆς περιωρισμένον διὰ τέρφου, ἔχον καὶ
 δένδρα ἐλαϊκὰ εἴκοσι ἑννέα, ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Παράκαλλου ἐκ

προσενέξεως τοῦ Καντιῆ δένδρα ἐλαϊκά πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δένδρα ὅμοια δεκαοκτώ, ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἐκ προσενέξεως τοῦ Κακυραδί[ου], τὰ δὲ δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρα καταφυτεύθησαν παρὰ τῶν μοναχῶν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ἁγίας Βαρβάρας ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλομοιραστ[οῦ] δένδρα τέσσαρα. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Τραχεινῶν ἐκ προσενέξεως Στεφάνου τοῦ Γεγέ δένδρα τρία. ἐν τῷ περιβολίῳ Νικήτα τοῦ Θεοφολάκτ[ου] ἐκ προσενέξεως αὐτοῦ δένδρα δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Χασκαυγῆς ἐκ προσενέξεως Νικολάου τοῦ Πλατανίτου δένδρα ὅμοια πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Γούργης πλησίον τοῦ χωραφίου τοῦ Πλανίτου ἐκ προσενέξεως τοῦ Κορρτίκη δένδρα ὅμοια ἕνδεκα. ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ ἐκ προσενέξεως τοῦ Κλαπατᾶ δένδρα ἕξ. ἐν τοῖς δικαίσις τῆς μητροπόλεως πλησίον τῆς Ῥεντακηνῆς ἐκ προσενέξεως τοῦ Πανναδίου δένδρα δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Κόττης πλησίον τῆς βασιλικῆς ἑδοῦ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καζάνη δένδρα ἑκτώ. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἀμυγδάλας πλησίον τῆς ἑδοῦ τῆς ἀπαγούσης εἰς τὸ χωρίον τοῦ Παναρέτου ἐκ προσενέξεως τοῦ Σταθμιστοῦ δένδρα πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ξηροκάμπου πλησίον τοῦ Ἀγρηνοῦ ἐκ προσενέξεως τοῦ Μοσχογιάννου δένδρα πέντε. καταφυτεύθησαν ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ πλησίον τῶν τοιούτων δένδρων ἕτερα δένδρα ὅμοια δεκατρία. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ποταμοῦ τοῦ Βορβόθους πλησίον τοῦ προσκαθγμένου τοῦ Μονομάχου ἐκ προσενέξεως τοῦ Πεπαγωμένου δένδρα πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Παναρέτου πλησίον τοῦ Παναρέτου ἕξ προσενέξεως τοῦ Γουδέλη ἐκείνου δένδρα ἑκτώ. ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ ἐκ προσενέξεως τῆς μέγαλης Ζωναράς δένδρα δύο. χωράφιον τοῦ ἁγίου Ἡλίου ἰδιοπεριόριστον μοδίου ἑνὸς ἐκ προσενέξεως τοῦ Γορδάτου, ἀπὸ τοῦ στίχου ὄν τοῦ Καπήλου. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Λαγωνικῆς ἐκ προσενέξεως τοῦ στίχου τοῦ Μαντειανοῦ χωράφιον μοδίων θαλα[σσιαίων] τριῶν, ἐν ᾧ καὶ ἀπιδέαι τρεῖς καὶ ἄρνες δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Μελάγτης χωράφιον μοδίων δώδεκα. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καντζουρινοῦ πλησίον τῶν Πωλεσθῶν δένδρα ἐλαϊκά δώδεκα καὶ ἀπιδέαι τέσσαρες, ἅτινα καὶ προσηρμύσθησαν τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν Λέμβου ἀνέκαθεν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος δένδρα ἐλαϊκά πενήτηντα καὶ ἑκτώ, περιελθόντα τῇ αὐτῇ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ. ἕτερον μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς διακείμενον ἔξωθεν τοῦ τεί-

χους τοῦ παλαιοῦ κάστρου τῆς Σμόρνῃς καὶ ἐπιλεγόμενον ὁ ἅγιος
 Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστριτης, περιελθὼν καὶ αὐτὸ τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν
 Λέμβου ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς καταβληθέντων χάριν αὐτοῦ καὶ νο-
 μισμάτων ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ βεστιάριου πρὸς τινα προσγεγῆ τοῦ με-
 γάλου οἰκονόμου τοῦ Ληστοῦ. εὐρέθη ἐν τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ ἐκκλη-
 σία θρομικὴ εἰς ὄνομα ἰδρυμένη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
 μετὰ προπόλου καὶ κελίων τεσσάρων εἰς καταμονὴν τῶν μοναχῶν.
 ὁπισθεν τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας περιβάλιον ἰδιοπεριόριστον, ἔχον συ-
 κάμινα δένδρα καὶ ἕτερα ὁπωροφόρα διάφορα. ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς
 ἐκκλησίας ἀμπέλιον, περιπεφραγμένον καὶ αὐτὸ ἰδιοπεριόριστον, ὡσεὶ
 μοδίῳ ἂν θαλασσιῶν ἔξ. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ παλαιοκάστρου
 χωράφιον περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς κυρᾶς
 . . . τῆς Ἀγγελίνης, διήκον μέχρι καὶ τοῦ πλησιάζοντος αὐτὸ
 χωραφίου τοῦ Τζουκανδάλῃ παρακάτωθεν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου τοῦ
 Τζουκανδάλῃ. ἕτερον χωράφιον περιελθὼν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐξ ἀγορασίας
 μοδίου ἑνός. προσεκυρώθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ τῶν Λέμβου διὰ δωρεα-
 στικῶν προσκυνητῶν ὁρισμῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου
 καὶ βασιλέως καὶ ἡ κατὰ τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου γῆ ὑπὸ τὸ
 βασιλικὸν ζευγηλατεῖον τῶν Παλατιῶν πρώην τελοῦσα καὶ παρεδόθη
 αὐτῇ τῷ μέρει τῆς αὐτῆς μονῆς παρὰ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ
 προκαθημένου τῆς Σμόρνῃς τοῦ Ἀλωποῦ καὶ τῶν ἐκκρίτων ἐποίκων
 τοῦ χωρίου Κοουκούλης, ἧς δὴ γῆς καὶ ὁ περίορος διαιρούμενος ἐν τρισὶ
 κατατομαῖς καὶ τοποθεσίαις ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
 ἀπαγούσης εἰς τὸ Σαρακηνικόν, ἧς πλησίον καὶ καταλύματα τοῦ
 προαστείου τοῦ Ἀριστηνοῦ, καὶ λάκκος, ἐν ᾗ ὁδοῦ καὶ ἐπήχθη παρ'
 ἡμῶν στήλη διὰ κίονος ἄσπερου ἔχοντος ἐγκεκολλημένα γράμματα
 καὶ δηλοῦντα ὄρος Λέμβου. ἔχεται τοῦ πρὸς δύοσιν ἀέρος καὶ ἀπέρ-
 χεται κατ' εὐθείαν τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ καταντᾷ εἰς τὸ παλαιοεο-
 κτήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸ κεχαλασμένον μέχρι ἐδάφους, ἐν ᾗ
 ἴσταται καὶ πέτρα μαύρη. ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς
 ὀλίγον καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸ ἕτερον κίονι τὸ παρ' ἡμῶν ἐκεῖσε πηχ-
 θὲν, ἔχον καὶ αὐτὸ γράμματα ὅμοια, διαιρῶν μὲν δεξιὰ τὰ χωράφια
 τοῦ Κρατεροῦ, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα κλίνει πρὸς ἄρκτον,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς ὀλίγον καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἕτεραν στή-
 λην τὴν διὰ τριγώνου μαύρης πέτρας παρ' ἡμῶν πηχθαῖσαν, ἔχουσαν

γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ὄθυσιν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ἐὼν δεξιὰ διόλου τὰ χωράφια τοῦ Κρατεροῦ, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν μαρμαρίνην, πλατεῖαν οὖσαν καὶ ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται κατ' εὐθείαν καὶ ἀποδίδαι εἰς τὸ χωράφιον τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίτου κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβούνη, ἐν οἷς καὶ ἐπήχθη διὰ κιονίου μαύρου παρ' ἡμῶν ἔχοντος γράμματα ὅμοια, διαιρῶν δεξιὰ τὰ χωράφια τοῦ Μαυροράχου, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. αὐθις στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς ὀλίγον, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν διὰ κιονοκόμματος μαύρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης κλίνει αὐθις πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος κατ' εὐθείαν καὶ ἀπέρχεται ἐπὶ πολὺ καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἀριστερὰν στήλην τὴν παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν διὰ κιονίου μαύρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἔκτοτε στρέφεται πρὸς ὀλίγον, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. καὶ αὐθις κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμῶνος, διαιρῶν δεξιὰ [τὰ χωράφια] τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ τὸ παραπόταμον ἐπὶ πολὺ καὶ κατανατᾷ εἰς τὸν ἐγχωρίως ἐπιλεγόμενον Παλαιὸν Πόρον, εἰς ὃν καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ ἡμίσεος κίονος ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ τούτου στρέφεται πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τὴν ἐκεῖσε οὖσαν ὁδὸν, ἐὼν δεξιὰ τὰ χωράφια τοῦ Φαγομόδη καὶ τῆς Πετριτζίνης, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται κατ' εὐθείαν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν πλησιάζουσαν τῇ προαστείῳ τοῦ Ἀριστηνοῦ καὶ εἰς τὰ καταλόματα καὶ εἰς τὸν λάκκον, ἐνθα καὶ ἤρξατο.

Ἐν τῇ αὐτῇ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου ἕτερον προάστειον τὸ ποτὲ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη, οὐτινος ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ποτὲ ὄντος λάκκου καὶ τοῦ παλαιοῦ ὠρείου ὡς ἐν σχήματι τριόδου ὄντος, ἐν ᾧ καὶ παρ' ἡμῶν ἐπήχθη στήλη διὰ κίονος μαρμαρίνου ἄσπρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἔχεται τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ἀέρος, κρατῶν τὴν ἐκεῖσε παρακειμένην παλαιὴν ὁδὸν, τὴν ἐπιλεγομένην ἐγχωρίως τὸ Ἀλικοβάσταγον, ἐὼν ἀριστερὰ τὰ χω-

ράφια τοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης Ἀρταβάσδη, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται τὴν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ Ἀλικοβαστάγου κατ' ἰσότητα καὶ κατανατᾶ εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν μαρμαρίνην τὴν τετράγωνον, ἣν ἡμεῖς ἐστήσαμεν, ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ὁδεύει ἐπὶ πολὺ μέχρι καὶ τῆς εἰς τὸν Κοῦκούλον κατερχομένης ἑτέρας ὁδοῦ, ἐν ἧ' καὶ ἐπήχθη παρ' ἡμῶν στήλη διὰ μαρμάρου πλατ[έως], ἔχοντος περὶ τὸ ἄκρον λαξευτοὺς σταυροὺς καὶ γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς δυσμᾶς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς εἰς τὸν Κοῦκούλον ἀπαγούσης ὁδοῦ, ἐὼν ἀριστερὰ τὰ δίκαια τοῦ χωραφίου τῆς Πέτρας, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῆς Κομνηνῆς τοῦ κυροῦ Ἀληθινοῦ, ἐνθα καὶ εἰσι βροῦλλαι, καὶ ἐπήχθη καὶ παρ' ἡμῶν στήλη διὰ μαύρας πέτρας, ἔχουσα γράμματα ὅμοια. εἶτα ἀπὸ ταύτης κλίνει πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ἀπέρχεται ἐπὶ πολὺ μέχρι καὶ τῆς ἑτέρας στήλης τῆς διὰ μαύρας τριγώνου πέτρας, πηχθείσης παρ' ἡμῶν, ἔχούσης γράμματα ὅμοια, ἐὼν ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν προπαραδοθέντων χωραφίων τῷ πρωτοβεσσιαρίτῃ, δεξιὰ δὲ τὰ περιοριζόμενα. ἀπὸ τῆς τοιαύτης στήλης ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου χωραφίου τοῦ Ληστοῦ καὶ τοῦ παρακειμένου Ἀλικοβαστάγου. ἔκτοτε γαμματίζει πρὸς ὀλίγον κατ' ἀνατολὰς καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν διὰ κίονος ἄσπρου παρ' ἡμῶν πηχθείσαν, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ἐὼν ἀριστερὰ [τὰ χωράφια] τῆς Πετριτζίνης καὶ τῆς Τριβριλλίνης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα καὶ κατανατᾶ εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν διὰ μαύρας πέτρας πλατείας πηχθείσαν παρ' ἡμῶν, ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ κατανατᾶ εἰς τὸ παλαιὸν ὄρειον καὶ εἰς τὴν διὰ κίονος στήλην, ἐνθα καὶ ἤρξατο.

Ὁ δὲ περίορος τῶν ἑτέρων χωραφιαίων τοπίων τῶν τε ὑπέργων καὶ τῶν νομαδιαίων τῶν πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων ἔχει οὕτως· ἀρχεται ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ πύργου κατερχομένης, κρατῶν τὸ ἐκεῖσε παρακείμενον ἐρηροῦράκον τὸ καὶ ὡς ἐν γήματι τάφρου ὄν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀποβλέπον, ἐν ἧ' ὁδῷ καὶ ἐστή-

σαμεν στήλην διὰ μαύρας πέτρας ἔχούσης γράμματα ὅμοια. ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέχρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ λιβαδίου τῶν Ἀββάδων κατερχομένης, ἐν ἧ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετραγώνου, ἔχούσης γράμματα ὅμοια, ἔων ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν Συρναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, ἔων ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῆς ἐν τῇ Σμόρνῃ μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, τῆς τοῦ Καμελαυκά ἐπιλεγόμενης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ῥυακος τοῦ ἀπὸ τῆς Ἁγίας κατερχομένου καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ παρακειμένου πετροβούνου, ἐν ᾧ καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖσε μεγάλων ῥιζιμαίων πετρῶν ἐνεκολλάσαμεν γράμματα ὅμοια. εἶτα ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, ἔων δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Δερματᾶ καὶ τοῦ Κολελοῦ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ῥυακος τοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης κατερχομένου. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τοῦ εἰρημένου ῥυακος κατ' εὐθείαν, καὶ ἀπέρχεται τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν Κούκουλον ἀπαγούσης, ἐν ἧ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἔχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα κάμπτει πρὸς δυσμᾶς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τὴν ὁδὸν κατ' εὐθείαν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν, ἐν ᾧ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἔχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, ἔων ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν Συρναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν τῶν διαφερόντων τῷ Σμόρνῳ Μάντει, τῶν καὶ πλησιαζόντων τῷ ἐκεῖσε παρακειμένῳ λιβαδίῳ τῷ καὶ λάκκῳ ἰοικότι, ἐν οἷς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος τοῦ πρὸς δυσμᾶς ὁδούοντος τούτου ἐφ' ἱκανὸν, κρατῶν πῆν παλαιὴν ὁδὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Ξηροτροχάλη καὶ τῆς ἐκεῖσε παρακειμένης τάφρου, ἔων ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Μάντει, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα γαμματίζει πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν πύργον ἀπερχομένης, ἐν ἧ καὶ ἐστήσαμεν στήλην μαρμαρίνην πλατεῖαν, γράμματα ἔχουσαν ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται καὶ αὐτίς πρὸς δυσμᾶς, ἔχεται τοῦ αὐ-

τοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ καὶ κατανατᾶ εἰς τὴν προτέραν στή-
 λην τὴν ἐξ ἀρχῆς πηχθεῖσαν παρ' ἡμῶν, ἔγθα καὶ ἤρξατο. σόνεγτος
 δὲ καὶ πλησίον τοῦ τοιοῦτου περιόρου τῆς μονῆς παράκειται καὶ λι-
 βάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδιων, ὅπερ καὶ εἰς κεράμαρον ποτὲ
 ἐχρημάτισε καὶ εἰς κοκκὴν χόρτου λόγῳ τῶν ἐν τοῖς Παλατίοις ὀπη-
 τίων, καὶ ὀφείλει καὶ τὸ τοιοῦτον λιβάδιον κατέχεσθαι καὶ δεσπόζε-
 σθαι παρὰ τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν Λέμβου, ὡς ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν
 Παλατίων ἀποταχθέν καὶ τὸ τοιοῦτον λιβάδιον. ἐντὸς δὲ τῆς τῶν
 Παλατίων περιοχῆς εὐρέθη καὶ περιβόλιον ἄβιοπεριόριστον περικε-
 φραγμένον διὰ τείχεος πλινθωτοῦ, ἔχον ὀπωροφόρα δένδρα διάφορα καὶ
 χωράφιόν χερσαῖον ὀλιγοστόν, ὃ δὴ περιβόλιον καὶ ἐδωρήθη τῇ τοιαύτῃ
 μονῇ διὰ βασιλικῶν προσκυνητῶν ὀρισμῶν καὶ κατέχεται παρ' αὐτῆς.

Χωρίον ἢ Βάρη ἦτοι τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν
 ποτὲ ὄν τοῦ Παντοκράτορος καὶ δωρηθὲν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τῶν Λέμ-
 βου διὰ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέν-
 του καὶ βασιλέως. οἱ ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ προσκαθήμενοι πάροικοι
 πρὸς ὄνομα ἔχουσιν οὕτως· Εὐδοκία χήρα ἢ γυνὴ τοῦ Κουτλοῦ ἔχει
 υἱοὺς Κωνσταντῖνον, Ἰωάννην καὶ Γεώργιον ἀνηλικούς. . . Γρηγόριος ὁ
 Πονηρὸς ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱὸν Νικήταν . . . Ἰωάννης ὁ Χαμαικριτὴς
 ἔχει γυναῖκα Ἄνναν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον, θυγατέρα Εἰρήνην . . .
 Ἄννα χήρα ἢ γυνὴ τοῦ Χαμαικριτοῦ Κωνσταντίνου ἔχει υἱὸν Ἰωάν-
 νην, θυγατέρα Μαρίαν ἀνηλικούς, ἑτέραν θυγατέρα Σοφίαν, γαμβρόν
 ἐπ' αὐτῇ τὸν Γαλατᾶν . . . Καλὴ χήρα ἢ τοῦ Ἀλεξανδρέως ἔχει
 ἄνδρα Κωνσταντῖνον, θυγατέρας Εὐδοκίαν καὶ Καλὴν . . . Νικήτας
 ὁ Καταφυγιώτης ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, θυγατέρας Καλὴν, Εἰρήνην
 καὶ Ἄνναν, υἱὸν ἀνήλικον Ἰωάννην . . . Σένος ὁ Λεγάς ἔχει γυναῖκα
 Ἄνναν, υἱοὺς ἀνηλικούς Γεώργιον καὶ Νικόλαον, θυγατέρα Εὐδοκίαν
 . . . Στέφανος ὁ γαμβρὸς τοῦ Λεγά ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱοὺς ἀνη-
 λικούς Γεώργιον καὶ Νικόλαον, θυγατέρα ἀνήλικον Εἰρήνην . . .
 Μαρία χήρα ἢ τοῦ Γουναροπούλου ἔχει υἱοὺς ἀνηλικούς Γεώργιον
 καὶ Ἰωάννην . . . Εὐδοκία χήρα ἢ τοῦ Γουναροπούλου ἔχει υἱὸν
 Μιχαὴλ, θυγατέρα Εἰρήνην, γαμβρόν ἐπ' αὐτῇ Γεώργιον τὸν Λινταῖ-
 την . . . Εἰρήνη χήρα ἢ τοῦ Βασιλικοῦ ἔχει υἱοὺς Κωνσταντῖνον καὶ
 Μιχαὴλ ἀνηλικούς, θυγατέρα Εὐδοκίαν, γαμβρόν ἐπ' αὐτῇ Ἰωάννην
 . . . Ἰωάννης ὁ Βλαττερὸς ἔχει υἱοὺς Μιχαὴλ, Στέφανον καὶ Κων-

σταντίνον ἀνηλίκους . . . Μιχαήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κιρκαλοῦ ἔχει γυναῖκα Σοφίαν, θυγατέρα Εἰρήνην καὶ Καλὴν, υἱὸν ἀνήλικον . . . Γεώργιος ὁ Μοσχόχειρ ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον Παντάπορον. Ἰωάννης ὁ Μήλας ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, υἱὸν ἀνήλικον Νικήταν, Κωνσταντίνον καὶ Λέοντα ἀνηλίκους, θυγατέρα Εὐδοκίαν, ἀδελφὸν Λέοντα, νόμφην ἐκ' αὐτῆς Εἰρήνην, ἀνεψιὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Στεφάνου. Διὰ τῶν ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ προσκαθημένων ξένων καὶ τῶν δημοσίων ἀνεπιγνώστων Μιχαήλ ὁ Πιλάτος ἔχει γυναῖκα Ἄνναν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον. Γεώργιος ὁ Πατροκοιμητὸς ἔχει γυναῖκα Ἄνναν. Λέων ὁ Ἀνοφάντορος ἔχει υἱὸς Νικόλαον καὶ Ἰωάννην ἀνηλίκους. ὁ Καλοειδὴς ἔχει γυναῖκα Ἄνναν. Κωνσταντίνος ὁ Λιγηρὸς ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν. Στέφανος ὁ Κουμπαριώτης ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν, υἱὸς Λιγηρὸν, Νικόλαον καὶ Νικήταν ἀνηλίκους. εὐρέθησαν ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ καὶ ἐξηλειμμένοι στάσεις δύο, ἧς τὸς Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηγωνάρη, ἀλλὰ δὴ καὶ χωράφια τινὰ ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων, ἅτινα καὶ παρεδόθησαν τῷ μέρει τῆς μονῆς, ὥστε κατέχεσθαι καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτῆς.

Ὁ δὲ περίορος τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῆς Βάρης καὶ τῶν Μήλων ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τῆς μεγάλης πέτρας τῆς εἰς ὕψιν τῆς γῆς κειμένης καὶ πλησιαζούσης τῷ κλώσματι τῆς θαλάσσης τῆς κατ' εὐθείαν τοῦ ῥύακος τοῦ Σωματᾶ καὶ τῆς τοποθεσίας τῆς ἐπιλεγμένης τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἦτοι τῆς κεχालασμένης ἐκκλησίας αὐτῶν, ἐν ᾗ πέτρα εὐρέθη καὶ πηγάδιον ποτὲ παλαιόν, καὶ ἐλαξεύθησαν παρ' ἡμῶν γράμματα, δηλοῦντα ὄρος Λέμβων. ὁδεύει πρὸς μεσημβρίαν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἐν ᾧ ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖσε πετρῶν [ρί]ζιμαίων ἐλαξεύσαμεν γράμματα ὅμοια, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ προαστείου καλουμένου Δημοσίου κατερχομένου καὶ τῆς ἐν αὐτῇ γενομένης εἰσορῆς τοῦ ὕδατος τοῦ θαλασσιαίου, κρατῶν καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς ἐμβάσεως τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Μεσαίου καὶ εἰσάγοντος ἀπὸ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἰς τὰς νῦν εὐρεθείσας ἀλυκὰς τὰς ὑπὸ τὸ περιοριζόμενον, ἐν αἷς ἀλυκὰς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης τετραγώνου πέτρας, ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα ἐκ' τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν καὶ στρέφεται πρὸς ἀνα-

τολάς, διαιρών δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ προαετίου τοῦ ποτέ ὄντος
 ὑπὸ τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ
 ἀέρος πρὸς ὀλίγον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τοῦ Γου-
 ναροποῦλου, ἐν οἷς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετρα-
 γώνου, ἐχούσης γράμματα ὅμοια, κρατῶν καὶ αὐθις τὸν αὐτὸν ἀέρα,
 καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ τριῶδου, ἐν ᾧ εὐρέθη καὶ παλαιὸς μαρ-
 μαρινὸς ὄρος, εἰς δὴ καὶ ἡμεῖς ἐνεκολάφισαμεν γράμματα ὅμοια. ἔχε-
 ται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ὁδεύει τοῦτον ἐπὶ πολὺ κατ' εὐθείαν
 καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἑτέρου μαρμαρινοῦ ὄρου, ἐν ᾧ καὶ ἐλα-
 ξεύσαμεν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ τούτου γαμματίζει πρὸς μεσημβρίαν,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ παλαιοτάφου
 τοῦ κατ' εὐθείαν τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Τεσσαρά-
 κοντα, στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὸν παλαιοτάφον καὶ τὴν
 ὁδὸν τὴν ἀπερχομένην πρὸς τὸ Νύμφαιον, εἶτα περικλιώθεται καὶ
 καταστῆ μέχρι καὶ τῆς τάφρου, ἐὰν τὴν ὁδὸν, περιελαί μικρὸν πρὸς
 ἄρκτον, ἀνατολικόν, στρέφεται αὐθις πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὴν λο-
 φώδη τάφρον, διαιρῶν ὁμοίως, καὶ ἀπέρχεται τοῦ ἑτέρου ὄρου τοῦ διὰ
 ἡμίσεος κιονίου ἱσταμένου μέσου τοῦ χωραφίου, τοῦ μέρους τῆς Πρι-
 νοβάρεως καὶ ἐπιλεγομένου Διακονίας καὶ τοῦ περιοριζομένου, ἐν ᾧ
 καὶ διὰ τὸ χωσθῆναι τὸν τοιοῦτον ὄρον καὶ μὴ φαίνεσθαι ἐστήσα-
 μεν ἐπάνω αὐτοῦ στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἐχούσης γράμματα
 ὅμοια. ἐκεῖθεν αὐθις γαμματίζει πρὸς ἄρκτον, διαιρῶν δεξιὰ τὸ δη-
 λωθὲν χωράφιον, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ
 τῆς τάφρου τοῦ Δρουμῶνος τοῦ καλουμένου Βλάση καὶ ὑπὸ τὰ περιο-
 ριζόμενα. ἐκεῖθεν ἄρχεται τῆς τάφρου, στρέφεται πρὸς ἀνατολάς,
 κρατεῖ ταύτην καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπερχομένης ἀπὸ
 τοῦ χωρίου τοῦ Πρινοβάρεως εἰς τὴν Σμόρνην, κρατεῖ τὴν τοιαύτην
 ὁδὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς πρὸς ἄρκτον ἀκρογωνίου ταύτης, διαι-
 ρῶν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, ἀριστερὰ τὰ περιοριζό-
 μενα, στρέφεται πρὸς δύσιν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τοῦ διὰ κιονοκομμάτων ὄρου παλαιοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἐλαξεύσαμεν γράμ-
 ματα ὅμοια, περιελαί πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸ ὡς σχῆμα τάφρου ἐν
 τῷ περιβολίῳ τοῦ Λανδρά μέχρι τοῦ τέλους τούτου, ἔκτοτε στρέφεται
 πρὸς δύσιν, κρατεῖ τὴν χαμαθὴν τάφρον τοῦ περιβολίου, καὶ ἀπέρχε-
 ται μέχρι τοῦ ἑτέρου ἀκρογωνίου ταύτης, περιελαί καὶ αὐθις μικρὸν

πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται πρὸς ὀλίγον, εἶτα στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, κρατεῖ τὴν τάφρον μέχρι τοῦ ἀκρογώνου ταύτης, γαμματίζει καὶ αὐθις πρὸς ἄρκτον, καὶ κρατεῖ τὴν τάφρον, διαιρῶν δεξιὰ διόλου τὰ δίκαια τοῦ χωρίου Πρινοβάρεως, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἀπέρχεται τοῦ διὰ λίθου σταυροειδοῦς ὄρου τοῦ λεγομένου Σταυρωτοῦ, κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, κρατεῖ τὴν τάφρον τὴν ὡς ἐν σχήματι βρακίου, καὶ ἀπέρχεται πρὸς ὀλίγον, στρέφεται καὶ αὐθις πρὸς δύοιν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ἀκρογώνου τοῦ χωραφίου τοῦ πατῆ Προκοπίου τοῦ ὑπὸ τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, αὐθις στρέφεται πρὸς ἄρκτον, ὁδεύει κατ' εὐθείαν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν προπόδων τοῦ βουνοῦ, ἐνθα διὰ λίθων πολλῶν ῥιζιμαίων λόφωμά τι ἔστιν, ἀναφορᾷ πρὸς ἄρκτον, διαιρῶν τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, ἃ καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς τοποθεσίας τῆς ἐπιλεγομένης τῶν Καλυβίων τῆς Μανικαραίας, ἐνθα εὐρέθησαν κατὰ γῆς κείμεναι ῥιζιμαῖαι σεμναὶ πέτραι, καὶ ἐν μιᾷ τούτων ἐγκυκλοαμμένα ἀπὸ παλαιοῦ γράμματα δηλοῦντα· ὄρος Μήλιων, ἐν ἧ πέτρα καὶ παρ' ἡμῶν ἐλαξεύθησαν γράμματα δηλοῦντα· ὄρος Λέμβου. ἀπὸ τῆς εἰρημένης τοποθεσίας κλίνει πρὸς δυτικώτερον ἄρκτον, ἐὼν δεξιὰ τὰ τῆς Πρινοβάρεως δίκαια, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ἀκροβούνου, ἐνθα ἦσαν ποτὲ παλαιὰ κουμάσσια τοῦ Προστάτου καὶ τοῦ Βλαττεροῦ, ἐνθα εὐρέθησαν καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκείσε ῥιζιμαίων μεγάλων πετρῶν γράμματα ἀπὸ παλαιοῦ δηλοῦντα· ὄρος βασιλικός, ἐν ἧ πέτρα καὶ παρ' ἡμῶν ἐλαξεύθησαν γράμματα δηλοῦντα· ὄρος Λέμβου. στρέφεται καὶ αὐθις πρὸς ἀνατολάς πρὸς ὀλίγον, καὶ περᾷ τὸ ἐκείσε χειμερινὸν βράκιον ἀνωφορῶν, καὶ ἀνέρχεται τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου Μαζοχόρτου, στρέφεται πρὸς δύοιν, κρατῶν τὴν βράχιν ἐπὶ πολὺ, διαιρῶν δεξιὰ μὲν τὰς καταρρεύσεις τῶν ὑμβριμαίων ὑδάτων πρὸς τὰ δίκαια τοῦ προαστείου Τηγανίων τῆς μητροπόλεως Σμύρνης, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ξυλοκάστρου, περιελαί πρὸς μεσημβρίαν κατωφερὲς, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ἀνωθεν ῥηθέντος βρακίου τοῦ Σωματᾶ καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅθεν καὶ ἤρξατο. ἐντός δὲ τοῦ τοιοῦτου περιόρου καὶ τοῦ ἀναγεγραμμένου χωρίου τῆς Βάρης ἦτοι τῶν Μήλων κέκτηται ἡ μονὴ μετόχιον τὸν ἅγιον Γεώργιον, ἐν ᾧ καὶ ἀνωκοδο-

μηθησαν κελία παρά τῶν μοναχῶν εἰς καταμόνην αὐτῶν καὶ ἄλλοια εἰς τὴν τῶν ζῶων αὐτῶν ἀνάπαυσιν. κατεργάσθησαν δὲ οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ σόνεγγος καὶ πλησίον τοῦ αὐτοῦ μετοχίου καὶ ἐντός τῶν δικαίων καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ τοιοῦτου χωρίου καὶ ἀμπέλιον μοδίων θαλασσιαίων δεκαπέντε. ἐντός τοῦ περιόρου τοῦ τοιοῦτου χωρίου εὐρέθησαν καὶ ἐκκλησίαι δύο, ἡ μὲν μία ἑρομικὴ εἰς ὄνομα ἰδρομένη τῆς ἁγίας Μαρίνης, ἐν ᾗ καὶ προσκάζεται μοναχοὶ τρεῖς, ἡ ἑτέρα δὲ ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἐν ᾗ προσκάζεται μοναχὸς εἰς. εὐρέθη καὶ ἑτέρα ἐκκλησία κεχασμένη εἰς ὄνομα ποτὲ ἰδρομένη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἧς πλησίον ἐστὶ καὶ σχῆμα χειμερινοῦ μολοστασίου καὶ ποταμοῦ ὁ κατέρχόμενος ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Μήλων ὁ ἐπιλεγόμενος Δημοσιότης, ἐν ᾗ καὶ εἰσροτὴ γίνεται θαλασσιαίου ὕδατος καὶ ἀγρεύονται κατὰ καιροὺς καὶ ἰχθύες. ἐπεκτήσατο ἡ τοιαύτη μονὴ ἐξ οἰκείων ἐξόδων καὶ κόπων καὶ τὸ ἐν τῇ λαγκαδί τοῦ κατὰ τὴν Σμόρνην θαλασσιαίου κόλπου βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς ἀδλακίοις, ὅπερ τὴν ποτὲ ἀχρήσιμον, πορισθέντος αὐτῇ χάριν τοῦτου καὶ βασιλικῆς προσκυνητοῦ ἔρισμοῦ. ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου ἔχει οὕτως· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἀδλακίρου τοῦ ἐπιλεγομένου τοῦ Ὀφικίνου καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς λάμπης τοῦ Κουρτίκη. ἡ αὐτὴ μονὴ τῶν Λέμβου κέκτηται καὶ ἀμπέλιον εἰς τὸ χωρίον τὴν Δροῦν μοδίων ἐγχωρίων δώδεκα ἐν δυαὶ τοποθεσίαις, περιεθόνα αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Κομνηνοῦ κῆρ Δαυίδ, εἰς αὐτὴν δὴ ἀμπέλια διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ἀπημέλητα καὶ σχεδὸν ἠφανισμένα κατεβάλλοντο οἱ μοναχοὶ καὶ ἐξόδους οὐκ ὀλίγας καὶ κόπους καὶ ἐβελτίωσαν ταῦτα. ὡσαύτως κέκτηται εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον τὴν Δροῦν ἡ αὐτὴ μονὴ ἐκ προσενέξεως τοῦ ἱερομονάχου Μαξίμου ἀμπέλιον μοδίων δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀληθινοῦ ἀτελῶς πάντη καὶ ἀβαρῶς. ἡ αὐτὴ μονὴ τῶν Λέμβου ἐξουοσεύει διὰ βασιλικῆς προσκυνητοῦ ἔρισμοῦ καὶ χρυσοβούλλου καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν ζῶων τῶν παροίκων τοῦ ἀναγεγραμμένου χωρίου τῶν Μήλων, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν οἰκείων ζῶων αὐτῆς, ὡσαύτως καὶ τὸν ἀέρα τοῦ αὐτοῦ χωρίου, δεφενδεύει δὲ καὶ τοὺς τοιοῦτους παροίκους ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἀγγαρείας, παραγγαρείας, ζημίας, καστροκτισίας, κατεργακτισίας, κοπῆς καὶ καταβιβασμοῦ οἰασδήτινος ξυλῆς, στυκαξιδύγγου, καννάβεως, ὑγροπίσσοο, καθύσεως καρβωνίων, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου,

δουκικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἐξελάσεως πλωίμων καὶ κονταρά-
των, ἀπαιτήσεως σινδοσιῶν, δόσεως προβάτων, ἐξελάσεως ζευγοαμα-
ξιῶν, ἀπαιτήσεως ἀρμενοπάγων καὶ καζακάδων καὶ πάσης ἄλλης
οἰασοδήτινος ἐπηρείας. ὧσαύτως δεφενδεύει ἡ τοιαύτη μονὴ διὰ βασι-
λικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ καὶ χρυσοβούλλου καὶ τὸ βιβάριον αὐτῆς
ἀπὸ τε τοῦ βιβαραπάκτου, προσκυνητικίου, ὀφωνίου, ἐξελάσεως πλωίμων
καὶ λοιπῶν ἐτέρων συνηθειῶν. τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαι-
τούμενων. τῆς τοιαύτης οὖν ἐγγράφου ἀποκαταστάσεως καὶ πράξεως
παρ' ἡμῶν γεγυνοίας τῆς καὶ ἀρκεῖν ὀφειλοῦσης τῇ τοιαύτῃ μονῇ
ἀντὶ πρακτικοῦ καὶ περιόρου διὰ τῆς συνηθούς ὑμετέρας ὑπογραφῆς
καὶ μολοβδίνης βούλλης ὑποσημηνάμενοι ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ
μονῇ τῶν Λέμβου εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ Ἰνδικτικῶνος
ἡ. ἕτους σψμγ' †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν † Ὁ δουβλος καὶ σύγ-
γαμβρος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου
καὶ βασιλέως καὶ στρατοπεδάρχης τοῦ θέματος
τῶν Θρακησιῶν καὶ Φιλαδελφείας Μιχαὴλ ὁ Φω-
κάς †.

III. 6743—1235, mense iunio, ind. VIII.

Aurea bulla imp. Ioannis Ducas Vatatzas de possessionibus monasterii.

† Ἡ εἰς τὸ κατὰ τὴν Σμόρνην ὄρος τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Λέμβου
μονὴ ὑπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου πεπονηκυῖα εἰς τοῦτο κατήνησεν ἐπι-
τριβῆς τε καὶ ἀφαντώσεως, ὡς μηδὲ φιλὸν ὄνομα τὸ ποτὲ μονὴν εἶναι
αὐτῆν περισώζεσθαι, ἀλλὰ μόνον ἐδημοτέραν εἶναι τῶν ἐκεῖσε δρυῶν
ἢ λειψίων ἢ τινὸς ἄλλης ἐπισημασίας, ὅσαι τόπων ἐνημαίνουσαι ἰδιό-
τητα· ὁ ἱερός καὶ γὰρ ἐσώζετο σηκὸς μόνος, καὶ οὗτος πολὺ τὸ
ἐξέτηλον καὶ ἀμυδρὸν δεδουσευχηκώς. ἀλλ' ἦν ἐτέρωθεν ὁ χῶρος ὑπο-
λαλῶν μυρία τὰ ἐκ τῆς ἡσυχίας αὐτὸν πεπλουτηκέναι καλὰ, δι' αὐτὴν
καὶ τὴν μονὴν συστήναι τὰ πρῶτα τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξε. δι' αὐτὰ
δὲ καὶ αὐθὶς οὐ φωναίς, ἀλλὰ πράγμασιν αὐτοῖς ἀπλέτων φωνῶν δρα-
στικωτέροις παρεκάλει τὴν καινουργίαν, διὸ καὶ ἡ βασιλεία μου περιέ-
στησεν αὐτὴν εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον εἶδος, ἐν τε τῇ τοῦ ναοῦ φιλοκα-
λίᾳ, τῇ καταστάσει τῶν κελλίων, οἷς τε εἰς καταμονὴν χρῶνται οἱ